

Medlem af Udvalget i Forening med mig stillet et speciellere Forslag. Det vil sees, naar vi siden komme henimod Slutningen, at der af 2 Medlemmer er foreslaaet Indskydelsen af en ny Paragraph foran Slutningsparagraphen, der gaaer ud paa at sikkre en kirkelig Medvirkning, men kun en raadgivende Medvirkning. Leilighed til at udtale sin Anskuelse, før der tages Beslutning om en ny Anvendelse af Lønningsfondens Midler, medens den endelige Bestemmelse bliver i Rigsdagens og Kongens Haand. Som Forslaget der er stillet, har det allerede Medlem, der har sluttet sig til mig, ligesaa lidt som jeg troet at kunne tiltræde det, fordi vi der fandt nye Former eller en Stræben efter et Surrogat for en Kirkeforfatning, som vi ikke kunne billige. Vi troe, at der bør tilsikres, at en kirkelig Mening om, hvad der kan være fornødent og ønskeligt, bliver hørt, men vi søge ikke denne Meningsyttring udenfor hvad der allerede bestaaer. Spørgsmaalet om en Kirkeforfatning eller nogen Begyndelse til en Kirkeforfatning ville vi holde ganske udenfor denne Lov. Naar der uden at tænke paa en Kirkeforfatning skal gives Sikkerhed for, at man altid vil høre Kirkens Mening — naar det er Spørgsmaalet, saa maae vi, siger jeg, henvise det til dem, der nu nærmest staae i Spidsen for de kirkelige Anliggender under Ministeriet, til Bestyrerne af de store Stæbse for den kirkelige Virksomhed. Vi ville tilsikre, at de skulle blive adspurgte og faae Leilighed til at ytre sig om Fondens Anvendelse. Man vil maastee sige, at det behøves ikke; thi det ligger i vor hidtilværende Forretningsgang at indhente Betænkninger, og flere end nødvendigt; men at høre og indhente Betænkninger efter Skik og Vedtægt er Noget, man kan gjøre og lade være; man kan gjøre det i hvad Omfang man vil. I mange Tilfælde pleier man at høre en enkelt Biskop, den, der er den Nærmeste og har faaet en vis særlig Stilling, og vi have troet, at det har en bestemt Betydning, at der er givet det Tilfagn, at samtlige Biskopper skulle høres. Vi lægge Vægt paa dette Forslag i og for sig, fordi det vil betage enhver Frygt for, at ikke alle tilbørlige Hensyn skulde komme under Overveielse, naar der rettes Spørgsmaal om Anvendelse af Fondens. Men idet vi lægge

Vægt derpaa forsaavidt, ønske vi det klart, at vi ikke skyde noget Hindrende ind for den Lovgivende Mægt. — Der staaer endnu nogle mindre Forslag tilbage til denne Paragraph, som jeg skal tillade mig kortelig at omtale. Redaktionsbemærkningen under Nr. 53 anseer jeg det ikke for nødvendigt at omtale. — Hvad angaaer Forslagene under Nr. 54 og 55, vedkomme de Opgjørelsen af et særligt Mellemværende imellem Statskassen og Lønningsfondens, hvormed Paragraphen bestjæftiger sig. I Lovudkastet er der opregnet nogle Summer, der hidtil ved den aarlige Finantslov ere bevilgede af Statskassen til kirkelige Formaal, og Paragraphen gaaer ud paa, at disse Summer for Fremtiden skulle gaae over til Lønningsfondens. Der er 3 Poster, som vi troe, at Lønningsfondens ikke har Forbring paa; og som det ikke er enten rigtigt eller klogt at tage med her. Den første, der egentlig har nogen Betydning, er, hvad der hidtil er bevilget til Tillæg og Lønninger til utilstrækkeligt lønede eller selvstændig Indtægt faaende Embeder og Virksomheder. Vi antage, at naar ved en liberal Ordning og Opgjørelse Bispetienden med det Overskud, den hidtil har høvt, gaaer over til Lønningsfondens, maa denne renuncere paa, hvad der under den omtalte Post hidtil er blevet bevilget. Vi troe, at denne Bevilling tidligere har været betinget af Bispetiendens Overskud. Det Samme maa omtrent gjøres gjældende med Hensyn til Understøttelser til Capellanhold. Vi troe, at saadanne Udgifter efter denne Lov vedblivende skulle stee for Lønningsfondens Regning, men vi troe ikke, at den har Krav paa Godtgjørelse herfor af Statskassen. Altsaa foreslaae vi, at disse Poster skulle gaae ud. Der bliver saaledes kun staaende Tillæg til Refusioner og Godtgjørelser til forskellige Kirker og geistlige Embeder samt Godtgjørelser til geistlige Embedsmænd i Anledning af Stattevesenets Omregulering. Dette er nemlig 2 Poster, der have en ganske anden Oprindelse og et ganske andet Grundlag. — Den første Post, Refusioner og Godtgjørelser til forskellige Kirker og geistlige Embeder, omfatter et Laan, der fra umindelige Tider har været tillagt visse Embeder, og hvad den anden Post angaaer, da er den et ligefremt Bederlag paa